

Γράφει ο

Ηλίας Τζωρτζόπουλος,

Υπτγος ε.α.

Στη «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» της Κυριακής, 20 Μαρτίου και στις «Γνώμες», ανέγνωσα το άρθρο του αντεισαγγελέα Εφετών κυρίου Βασιλείου Φλωρίδη, με τον «ομιλούντα» τίτλο : **«Για ποια Δικαιοσύνη, αλήθεια, μιλάμε?»**

Ένοιωσα ικανοποίηση, που ανώτατοι , εν ενεργεία, κρατικοί λειτουργοί, έστω και σπανίως, καταθέτουν τη σκέψη τους και κυρίως να μη «μασάνε» τα λόγια τους!

Η δυναμική των σκέψεων, από ανώτατα και εν ενεργεία κυρίως, Στελέχη του δημόσιου βίου, είναι σημαντική, όταν βέβαια, πράγμα όχι σύνηθες, κατατίθενται και δημοσίως.

Με κάποια, εκτιμώ, φιλοσοφική διάθεση, κατατίθενται στο άρθρο σκέψεις, για το θεσμό της Δικαιοσύνης, το μεγαλείο της οποίας αποτελεί το βάθρο και τον ακρογωνιαίο λίθο της Δημοκρατίας.

Συμπαράσύρονται-συνωστίζονται όμως και σε μας ανάλογες(!) και εύλογα θα πει κάποιος «**Για ποια Δημοκρατία, αλήθεια, μιλάμε?**»

Οι σχέσεις των θεσμών είναι αμφιμονοσήμαντες!

Ο κύριος Φλωρίδης είναι σαφής: πικρία, απορία και, φευ, απογοήτευση καταθέτει.

Η απόφαση της Αγγλικής Δικαιοσύνης να οδηγηθούν στη φυλακή τρεις(3) Άγγλοι βουλευτές, για παραποίηση στοιχείων φορολογικού ενδιαφέροντος, συνειρμικά μας «φέρνει» στην, εδώ, του δημόσιου βίου, πραγματικότητα.

Εκεί βέβαια, στην Αγγλία, παραιτούνται και υπουργοί!

Εκεί ο πρωθυπουργός και οι πολιτικοί με το λόγο και τις πράξεις τους πείθουν τους πολίτες, μα και τους πλούσιους, να στηρίζουν τη Χώρα τους και όχι τις τράπεζες του εξωτερικού(!).

Εκεί το κόμμα είναι η ιδεολογική συνείδηση της κυβέρνησης και δεν ανέχονται τον εμπαιγμό, που επιλήσμονες συμπεριφορές των ιθυνόντων του επιβάλλουν.

Δεν επιτρέπουν στον εφησυχασμό να πολλαπλασιάζει τον κίνδυνο! Στην Ευρώπη των 15(+), λειτουργούν ακόμη οι θεσμοί. Οι εξουσίες είναι διακριτές και η Δημοκρατία, που στην Πατρίδα μας γεννήθηκε, παρέχει εκεί, τις ίσες δυνατότητες, για την ανάπτυξη των διαφορετικών ικανοτήτων των πολιτών τους.

Εδώ η Δημοκρατία λειτουργεί κατ' επίφαση, κάτι, ως Δημοκρατία «υπ'...όψιν»! Χωρίς πυξίδα!

«Ερήμην των Ελλήνων», προχωρούν τα διαλαμβανόμενα σε βάθος 10ετιών...

Όμως έκδηλη είναι η πικρία, αφού, «**τι προς εμάς?**»

Περίσσευσε, αφού, η... σπανιότητα εκφοράς των βουλευτικών σκέψεων και κυρίως, πράξεων παρρησίας κρατικών Λειτουργιών, υψηλόβαθμων, σε καλά «περιφρουρούμενους» όμως θώκους, εμπρός στην επαπειλούμενη λαμπρή...σταδιοδρομία τους!

Παραμένουν **προσκολλημένοι στον ελέφαντα** και αρκούνται, έτσι, με αψιμαχίες, σε μια ένοχη υπεροψία, αδιαφορία και σιωπή του... βάρους(!), αφού οι ανώδυνες στην ουσία, περισπούδαστες και εκ του ασφαλούς, από το δικό τους «περίκλειστο», αναλύσεις καλά κρατούν.

«Διέλαθον» και διαλανθάνουν της προσοχής τους οι θέσεις πνευματικής, ηθικής και, τελικά, ηγετικής ευθύνης, που κατέχουν. Άλλωστε, « αν εγώ φύγω ήδη караδοκεί ο άλλος για τη δική μου θέση...και τι στ' αλήθεια θ' αλλάξει(?)»...!

Συνεχίζουν το ψηφιδωτό των δεδομένων του ... «είδους»! Σπεύδουν «επανακάπτοντες», ακόμη, ως οι «απαραίτητοι» ... ,και φυσικά δεν εξαιρείται και χώρος του υπογράφοντος, όταν ανώτατα Στελέχη ελλείψει γνώσεων(?) και θάρρους(!) κατέρρευσαν τα Ταμεία και Οργανισμούς του Στρατού, «ξεχνώντας» **ότι η ευθύνη δεν μεταβιβάζεται!**

Δεν γνωρίζουμε βέβαια και για το θέμα των «εξοπλιστικών», πόσο αμέτοχοι (είθε) είναι τυχόν συνάδελφοι των «περικλείστων»!

Δεν γνωρίζουν ή καλύτερα δεν πιστεύουν πώς «έφθασαν εκεί(!)», όπως και στο πρόσφατο άρθρο του επισημαίνει (βράδυ-κρίση Ιμίων), ο κύριος Παπαχελάς.

Οι αιρετοί Αρχοντές μας, αυτοί πάντα δικαιώνονται! Με τη **διάχυση** της ευθύνης οδηγούν στην κατάργησή της. Με επιφανειακές πληροφορίες και ξύλινο λόγο, συντελούν στη δημόσια λήθη, σε μια Δημοκρατία, στο όνομα της οποίας... κατέρρευσαν θεσμοί και αξίες...!

Αλίμονο αν οι Θεσμοί μόνο διαπιστώ νουν! Αν, οι αιρετοί Αρχοντες του κοινοβουλίου μας, παρακολουθούν στα δελτία ειδήσεων σωρεία καταγγελιών, ποικιλώνυμα σκάνδαλα μα και ανθρώπινο πόνο, και αρκούνται να... μονολογούν, έστω και φωναχτά: «Για δες τι γίνεται! Που φθάσαμε!»

Αν η ανωτάτη Ακαδημαϊκή Κοινότητα συσκέπτεται, επί 10ετίες, και μετά την καταστροφή των εγκαταστάσεων των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, για το περίφημο «πανεπιστημιακό άσυλο»!

Αν οι ιθύνοντες του ΟΠΑΠ και όχι μόνο, επιτρέπουν επί 10ετίες χρηματοδοτήσεις των...ΠΑΕ και φιέστες «άρτου» και «θεαμάτων». Αν...Αν...

Τότε ο λαός μυριολαλεί ανήσυχα και ανυπόταχτα.

Τότε ζούμε αναταράξεις, που γνωρίζουμε την αρχή τους, όχι όμως το τέλος και την κατεύθυνση εκδήλωσής τους.!

Χτιζεται, ακόμη και την ύστατη στιγμή(κατάσταση «εκτάκτου ανάγκης» βιώνουμε), το πολιτικό τους προφίλ, με περιττά ψιμύθια (ήθους, λόγου και ...πράξεων), που συγκινούν, αλλά δεν πείθουν!

Και οι ίδιοι τους δεν βολεύονται! Όπως έστρωσαν ας ...αναπαυθούν: Με ελαφρώς κυρτή τη θέση(η «γλώσσα» του σώματος), και ένδυση επίσημη, οι υπουργοί μας, μπροστά στο σείχη του Κατάρ..., ξεκάλτσωτος και με σαγιονάρες ο τελευταίος(!), πήραμε τους δρόμους, για βοήθεια. Γνωρίζει καλά ο σείχης ότι το χρήμα είναι δύναμη, μόνο που εμείς ξεχάσαμε πως και η γνώση είναι δύναμη και στερνή και πρώτη την απαξιώνουμε...!

Κατόρθωσαν ένα λαό περήφανο και μια Ελλάδα φως να τα προσφέρουν ...ενέχυρο στα χέρια των δανειστών της Πατρίδας μας!!

«Παλίμψηστο η Ελλάς»

Τι όμως προς εμάς?(!)